KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. marts 1982

om den støtte, som den belgiske regering har ydet en industri- og handelskoncern inden for vægbeklædningssektoren

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(82/312/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. ved skrivelse af 26. marts 1979 meddelte den belgiske regering Kommissionen, at den havde til hensigt, hovedsagelig i henhold til loven af 5. august 1978, at yde en støtte til en industrikoncern inden for vægbeklædning, som bl.a. har en fabrik i Genval;

denne støtte består i et kapitalindskud på 120 mio. bfr. i koncernen og et lån på 20 mio. bfr. med en løbetid på ti år, hvoraf de fem første er rentefri; hertil kommer en statsgaranti på 140 mio. bfr. for de lån, som koncernen tidligere har opnået;

2. ved telex af 18. maj 1979 meddelte den belgiske regering, at det var nødvendigt med yderligere undersøgelser, og at den derfor ønskede, at Kommissionen suspenderede behandlingen af denne sag;

3. ved indledningen af den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure den 4. februar 1980 konstaterede Kommissionen, at støtten var blevet iværksat, uden at den i traktatens artikel 93, stk. 3, omhandlede fremgangsmåde var blevet overholdt af den belgiske regering;

4. den af den belgiske regering ydede støtte blev anfægtet i en klage, indgivet af en belgisk vægbeklædningsvirksomhed, og i en række bemærkninger fra en flamsk malersammenslutning og en international sammenslutning af tapetfabrikanter, som omfatter de største fabrikanter i EØF; disse sammenslutninger peger på de konkurrencefordrejninger, som nævnte støtte vil føre til;

II

1. i sit svar på Kommissionens henvendelse efter traktatens artikel 93, stk. 2, bekræftede den belgiske regering den 15. april 1980, at det den 15. februar 1979 var blevet besluttet at yde støtte;

2. den belgiske regering understreger, at formålet med støtten var at bidrage til genoprettelsen af en omstruktureret virksomheds egenkapital; støtten var blevet ydet som en nødhjælpsforanstaltning;

III

1. den nye kapital på 150,5 mio. bfr., som produktionsdatterselskabet, der blev oprettet i Genval i 1975, var gået helt tabt pr. 31. august 1978; der var indgivet konkursbegæring imod dette datterselskab på det tidspunkt, hvor beslutningen om at yde den pågældende støtte blev truffet;

2. nævnte produktionsdatterselskab har haft store tab siden 1973; i tidsrummet 1973-1978 beløb det gennemsnitlige årlige tab sig skønsmæssigt til 138,4 mio. bfr.; Tribunal de Commerce de Nivelles afsagde den 4. maj 1981 et konkursdekret vedrørende datterselskabet;

3. hele den af den belgiske regering ydede støtte, herunder kapitalindskuddet i koncernen, opfylder kriterierne for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92,

stk. 1, da støtten fritager koncernen for visse byrder, som den normalt skulle have båret, og fordrejer konkurrencen, samtidig med at den påvirker samhandelen mellem medlemsstater;

4. der synes ikke for den belgiske regering at kunne være noget reelt håb om inden for en overskuelig fremtid at genvinde det indskud, som den har ydet i form af støtte til virksomheden; det drejer sig i det foreliggende tilfælde om at redde en koncern, hvis regnskaber i flere år har vist underskud; forskellen mellem aktiverne og passiverne i koncernens to belgiske datterselskaber udviste i 1979 en negativ saldo på omkring 500 mio. bfr.; statens kapitalindskud på 120 mio. bfr. kunne således ikke retfærdiggøres på grundlag af koncernens regnskabsmæssige værdi;

5. en væsentlig del af koncernens produktion eksporteres til de øvrige medlemsstater, og samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes derfor af den af den belgiske regering ydede støtte;

IV

1. den belgiske regering har ikke kunnet give, og Kommissionen har ikke kunnet finde nogen godtgørelse for, at den pågældende støtte opfylder de betingelser, der gør det muligt at meddele dispensation i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3; denne støtte har nemlig udelukkende gjort det muligt midlertidigt at forbedre den begunstigede virksomheds økonomiske situation uden at bidrage til opnåelsen af de i artikel 92, stk. 3, fastsatte mål;

2. den af den belgiske regering ydede støtte har bl.a. bevirket, at strukturomlægningen inden for vægbeklædningssektoren i Belgien er blevet forsinket; støtten kan ikke, efter at den er blevet ydet, retfærdiggøres med, at der eventuelt i forbindelse med det belgiske produktionsdatterselskabs konkurs findes en løsning; en sådan løsning kan nemlig ikke udgøre en modydelse for den på forhånd ydede støtte, og Kommissionen ville under ingen omstændigheder have kunnet vurdere løsningen som udgørende en sådan modydelse;

den af Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, indledte procedure over for den belgiske regering kan ikke betragtes som værende bragt til ophør som følge af den begunstigede koncerns produktionsdatterselskabs konkurs; Kommissionen er forpligtet til at fortsætte denne procedure, især for at undgå en fremtidig gentagelse af den slags fremgangsmåder, der ikke kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet;

3. med hensyn til undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen i visse områder kan Genval-zonen ikke betragtes som et område, hvor levestandarden er »usædvanlig lav«, eller hvor der hersker en »alvorlig underbeskæftigelse«, jf. undtagelsen i litra a); hvad angår undtagelsesbestemmelsen under litra c), har den belgiske regering ikke betragtet Genval-zonen som udviklingsområde;

4. med hensyn til den i artikel 92, stk. 3, litra b), fastsatte undtagelse er den pågældende støtte endvidere ikke af en sådan art eller har en sådan virkning, at den kan betragtes som en støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi; opretholdelsen af en vægbeklædningsfabrik i et område, der ikke er et udviklingsområde, opfylder nemlig ikke disse kriterier;

5. endelig bør det med hensyn til den i artikel 92, stk. 3, litra c), omhandlede undtagelse vedrørende »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene« understreges, at den af den belgiske regering ydede støtte ikke synes at bidrage til udviklingen af sektoren, hvorimod den vil kunne ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse;

6. den belgiske produktion har siden 1973 været i konstant og hurtig tilbagegang til trods for, at forbruget er faldet i et meget mere moderat tempo; opretholdelsen af produktionskapaciteten ved hjælp af statsstøtte under disse omstændigheder synes derfor ikke at bidrage til sektorens tilpasning til vilkårene på det omskiftelige marked;

7. de konkurrencefordrejninger, som den belgiske støtte medfører, er så meget mere alvorlige, som de bidrager til opretholdelsen af en selvstændig produktionskapacitet i virksomheder, som næsten konstant står over for en uholdbar økonomisk situation; den koncern, som har modtaget den anfægtede støtte kunne i 1979 notere et tab for hele året på ca. 200 mio. bfr.; koncernen blev erklæret konkurs den 4. maj 1981; produktionen på fabrikken i Genval blev imidlertid fortsat;

8. ved at løse virksomhedernes økonomiske problemer på pragmatisk måde risikerer den belgiske regering at øge de konkurrencefordrejninger, som nødvendigvis følger af støtten, uden af den grund at komme nærmere til en sektormæssig løsning, som før eller siden ville kunne overflødiggøre statens interventioner i form af støtte;

9. den belgiske regering havde længe haft kendskab til de vanskeligheder, som vægbeklædningssektoren stod over for i Belgien ; den rapport om situationen inden for nævnte sektor, som det blev besluttet at udarbejde i marts 1978, blev færdig i juni 1978 og ajourført i november 1978 ; i denne rapport påvises den begunstigede virksomheds økonomiske vanskeligheder ; den belgiske regering havde derfor tilstrækkelig tid til efter fremgangsmåden i traktatens artikel 93, stk. 3, at underrette Kommissionen om den påtænkte støtte ;

V

i betragtning af det ovenfor anførte udgør de af den belgiske regering trufne foranstaltninger en støtte efter traktatens artikel 92, stk. 1 ; støtten opfylder ikke de nødvendige betingelser for at kunne falde ind under en af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3 ; den del af støtten, som allerede er ydet, er blevet ydet ulovligt og skal tilbagebetales af den begunstigede virksomhed ; den del at støtten, som det eventuelt er blevet besluttet at yde, men som endnu ikke er udbetalt, skal annulleres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Kongeriget Belgien træffer de nødvendige foranstaltninger til inden for en frist på to måneder regnet fra meddelelsen af denne beslutning at få tilbagebetalt de beløb, som er udbetalt i medfør af de støtteforanstaltninger, som Kommissionen har fået underretning om ved skrivelser af 26. marts 1979 og 15. april 1980. I det omfang, støtten endnu ikke er ydet, annullerer den belgiske regering de lån og tilskud, som endnu skulle udbetales i medfør af disse støtteforanstaltnninger.

Artikel 2

Kongeriget Belgien underretter inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger det har truffet for at undgå, at den ydede støtte får konkurrencefordrejende følger i fremtiden.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Bruxelles, den 10. marts 1982.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen